

متن پرسش

با سلام خدمت استاد عزیز: من طلبه ای هستم که چند سالی است در قم زندگی می‌کنم. مدتی است که به دلیل اجاره زیاد منزل و مسائل دیگر وضعیت اقتصادی برایم مشکل شده و خیلی اوقات مجبور به قرض کردن و یا حتی نماز استیجاری می‌شوم و این مسائل و دغدغه‌ها گاهی خیلی ذهنم را مشغول می‌کند. مطالب کتاب رزق شما را هم کم و بیش مطالعه کردم. سوالم این است که آیا با این وضعیتی که دارم به ایمان خودم در مورد رزق باید شک کنم و تجدید نظر کنم و یا اینکه به دنبال راه حل‌هایی برای آزاد کردن فکرم باشم از جمله اینکه در شهرهای کوچکی به کارهای حوزوی مشغول باشم و دروس قم را هم از طریق صوت دروس پیگیری کنم و بدون دغدغه زندگی ام را ادامه دهم؟ بطور کلی در موارد این‌چنینی که راه حلی برای این مشکلات هست آیا ماندن در قم و سختی را به خود تحمیل کردن درست است یا اینکه با ابزارهای امروز می‌توان کاری کرد که به طور کامل از دروس محروم نبود و شاید بزرگان ما که در نجف یا قم می‌ماندند و با مشکلات فقر دست و پنجه نرم می‌کردند راه دیگری برای استفاده از اساتید نداشتند و لذا هم درس می‌خواندند و هم کار می‌کردند؟ آیا همین کار بزرگان که در کنار درس وقتی را برای کار کردن می‌گذاشتند برای تامین رزق با سخنان شما در کتاب مذکور تنافی نداره؟ لطفاً جوابم را فقط به ایمیلم بفرستید خیلی ممنون و تشکر

متن پاسخ

باسمه تعالی: سلام علیکم: یک طلبه باید همت اصلی‌اش درس باشد و تلاش برای رزق در حدی که به درس لطمه نزند قابل قبول است. با این‌همه همین‌طور که متوجه شدید باید مطابق رزقی که از طرف خدا می‌رسد زندگی را شکل دهیم و یکی از راه‌کارها همین است که به نظر شما رسیده. ای کاش همه‌ی مردم متوجه می‌شدند زندگی خود را مطابق رزقی که از طرف خدا می‌رسد، شکل دهند و مدیریت کنند. این یک مسئله‌ی عمومی است، اجازه دهید در منظر سایر کاربران محترم نیز قرار گیرد.
موفق باشید